

Список використаної літератури:

1. Земельний кодекс України від 25.10.2001 № 2768-III // Відомості Верховної Ради України. – 2002. – № 3-4. – Ст. 27.
2. Цивільний кодекс України від 16.01.2003 № 435-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № № 40-44. – Ст. 356.
3. Ріпенко А.І. Використання земель для містобудівних потреб: теоретичні та практичні проблеми: Монографія / А.І. Ріпенко. – Одеса : Видавничий дім «Гельветика», 2019.

Ключові слова: землевласник, землекористувач, цивільне законодавство, земельне законодавство, емфітевзис.

Ключевые слова: собственник земли, землепользователь, гражданское законодательство, земельное законодательство, эмфитевзис.

Key words: landowner, land user, civil law, land law, emphitevsis.

СИДОР ВІКТОРІЯ ДМИТРІВНА

*Національний університет «Одеська юридична академія»,
професор кафедри конституційного,
адміністративного та міжнародного права
Київського інституту інтелектуальної власності та права,
доктор юридичних наук, професор*

ТРАНСФОРМАЦІЯ СИСТЕМИ ДЕРЖАВНОГО ЗЕМЕЛЬНОГО КАДАСТРУ

Проголошення незалежності, інтеграція України у світовий інформаційний простір та розбудова економіки на нових ринкових засадах стали передумовами формування правових, організаційних, науково-технічних, економічних, фінансових, методичних та гуманітарних передумов розвитку інформатизації. Трансформація практично всіх сфер суспільного життя України поступово стала неможливою без застосування сучасних технологій цифрової економіки, цифрових інновацій. Зростання потреби у формуванні системи національних інформаційних ресурсів призвело до створення загальнодержавної мережі інформаційного забезпечення земельних відносин.

Відправною точкою переведення всіх даних щодо земельних ділянок, їх вартості та конфігурації та ін. з паперових на цифрові носії стало прийняття Закону України «Про Державний земельний кадастр» від 7 липня 2011 р.

З 2013 р. в Україні державний земельний кадастр ведеться як єдина державна геоінформаційна система відомостей про землі, розташовані в межах державного кордону України, їх цільове призначення, обмеження у їх використанні, а також дані про кількісну і якісну характеристику земель, їх оцінку, про розподіл земель між власниками і користувачами.

Геодезичною основою для Державного земельного кадастру є державна геодезична мережа. Картографічною основою Державного земельного кадастру є карти (плани), що складаються у формі і масштабі відповідно до державних стандартів, норм та правил, технічних регламентів.

Об'єктами Державного земельного кадастру, відповідно до ст. 10 Закону, є: землі в межах державного кордону України; землі в межах території адміністративно-територіальних одиниць; обмеження у використанні земель; земельна ділянка [1].

Згідно Порядку адміністрування Державного земельного кадастру, затвердженого наказом Міністерства аграрної політики та продовольства України від 27.12.2012 р. № 836, адміністрування Державного земельного кадастру здійснюється з метою забезпечення функціонування Державного земельного кадастру, а саме: 1) основних засобів автоматизованої обробки, зберігання, передачі та захисту інформації; мережевого обладнання та інформаційно-телекомунікаційних мереж; 2) інфраструктурних систем та комплексів забезпечення середовища функціонування засобів обробки та зберігання інформації, мережевого обладнання; 3) систем та комплексів моніторингу, безпеки та сигналізації; 4) об'єктів та окремих комплексів; 5) загального програмного забезпечення Державного земельного кадастру; 6) спеціалізованого програмного забезпечення Державного земельного кадастру [2].

З 2018 року в Україні розпочалися нові масштабні зміни у веденні державного земельного кадастру. По-перше, заплановано створення ортофотопланів та 3-D моделі місцевості території України. По-друге, наповнення відомостями державного земельного кадастру передбачає стовідсоткову інвентаризацію державних сільськогосподарських земель; інвентаризацію решти державних земель; внесення відомостей про якісні характеристики земель. По-третє, трансформація системи Державного земельного кадастру має на меті, крім іншого, створення нових електронних реєстрів. Мається на увазі, перш за все, Електронний реєстр сертифікованих інженерів-землевпорядників та геодезистів.

Варто зауважити, що нормативне забезпечення в регулюванні даного питання потребує невідкладного вдосконалення. Уряд визначає, що документація із землеустрою починаючи з 2019 року повинна бути в електронній формі. Планується відкриття координат поворотних точок земельних ділянок. Крім того, в процесі реформи передбачається скасування реєстрації апаратури супутникових радіонавігаційних систем.

На нашу думку, необхідна чітка систематизація та створення єдиної системи, яка б узагальнила всі відомості про земельний фонд – починаючи від якості ґрунтів і закінчуючи ресурсним потенціалом окремої земельної ділянки. Державний земельний кадастр вже містить наступну інформацію: адміністративні кордони; індексно-кадастрову карту; ортофотознімки; земельні ділянки; агро-виробничі групи ґрунтів; гідрографію; пункти державної геодезичної мережі; обмеження використання земель; дані нормативної грошової оцінки. Найближчим часом на Публічній кадастровій карті будуть створені наступні нові інформа-

ційні шари: умовна прибережна захисна смуга; незареєстровані території; ліси; природно-заповідний фонд; геонадра (спецдозволи).

Станом на сьогодні вже відкриті наступні відомості: рішення щодо розпорядження землями сільськогосподарського призначення державної власності; висновки експертизи землепорядної документації; висновки про розгляд проектів землеустрою щодо відведення земельних ділянок; заходи державного контролю за використанням та охороною земель та їх результати.

Інформація щодо земельних ділянок, що наявна у розпорядників, повинна бути відкритою і доступною як для громадян, так і для інвесторів. Це створить більш сприятливі умови реалізації земельної реформи.

Список використаної літератури:

1. Про Державний земельний кадастр: Закон України від 7 липня 2011 року № 3613-VI. Голос України від 06.08.2011. № 145.
2. Порядок адміністрування Державного земельного кадастру, затверджений наказом Міністерства аграрної політики та продовольства України від 27.12.2012 р. № 836. Офіційний вісник України від 08.02.2013, № 8, стор. 380, стаття 314, код акта 65606/2013.

Ключові слова: земельні відносини, інформація, державний земельний кадастр, геопросторові дані, інформатизація.

Ключевые слова: земельные отношения, информация, государственный земельный кадастр, пространственные данные, информатизация.

Key words: land relations, information, state land cadastre, geospatial data, informatization.

УБЕРМАН ВОЛОДИМИР ІЛЛІЧ

*Науково-дослідна установа «Український науково-дослідний
інститут екологічних проблем»,
провідний науковий співробітник, кандидат технічних наук*

ВАСЬКОВЕЦЬ ЛЮДМИЛА АНТОНІВНА

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут»,
професор кафедри охорони праці та навколишнього середовища,
кандидат біологічних наук*

ПРОБЛЕМИ ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПОНЯТТЯ «ЗАБРУДНЕННЯ» У ВОДНЕ ЗАКОНОДАВСТВО УКРАЇНИ

1. Виконання Україною зобов'язань щодо імплементації законодавства ЄС в частині хімічного й екологічного стану та якості води вимагає створення наближених до європейських інструментів ефективного правового регулювання скидання забруднюючих речовин (РСЗР) із